

Dag Daniš: Pellegrini asi žartuje. O zelenej lúke

- CZ24 News | 18. června 2020

SLOVENSKO: Občas sa stane, že aj človek so slabším zmyslom pre humor vypustí hlášku, ktorá pobaví. Podarilo sa to Pellegrinimu, keď oznamoval, že zakladá novú stranu na „zelenej lúke“.

Mali by sme spresniť, že tá lúka, na ktorej postáva, nie je zelená, ale spálená.

Na novej strane Pellegriniho nie je nové nič. Ani líder, ani podnikatelia v pozadí, ani poslanci, ani oligarchovia. Všetko pochádza zo Smeru. A sťahuje sa o dom ďalej. Lebo Smer, ktorý roky budovali, vyšiel z módy.

O novej strane Pellegriniho treba hneď na začiatku povedať, že vzniká ako výsledok volebného podvodu. Problém nie je len v tom, že kandidoval za stranu, ktorú po voľbách a získaní poslaneckého kresla opúšťa. Nie je to fér, ale stáva sa... Hlavný problém dezertérov okolo Pellegriniho je v tom, že pre svoj náhly odchod nemali dôvod.

Ak ho mali – lebo Ficov Smer je prehnitý a neprijateľný – potom vôbec za túto stranu nemali kandidovať vo voľbách 2020.

Prehnití

Ficov Smer nezhnul za pár mesiacov, od marca dodnes. Prehnitý bol už roky. Aj v čase, keď boli zberateľ funkcií Pellegrini či veľkoobchodník s drevom Žiga vernými figúrami Fica.

Jediné, čo sa v marci zmenilo, je to, že Smer už nie je vládna strana so širokou verejnou podporou. A Fico už nie je ten, kto rozdáva funkcie a milióny zo štátneho majetku. Naopak, je pod tlakom. A pod palbou. Zrazený na kolená, opustený, odkázaný na ochranu svojej strany a zvyšku svojich ľudí...

Samozrejme, Pellegrinimu treba uznať, že Fico si za svoj odchod na trestnú lavicu môže sám. Fico s Kaliňákom a oligarchami si urobili zo Smeru obchodnú agentúru. Kičura a jeho zlaté tehly v bankovom trezore sú symbolom obludného rozkrádania štátneho majetku. Začalo sa to už počas prvej Ficovej vlády. A celkom sa to zvrhlo po roku 2012.

Vtedy bol ten správny čas, aby sa „charaktery“ zdvihli. A odišli. Pellegrini mal však iné starosti. Riešil ponuku na ministra. Potom na predsedu parlamentu.

Ďalšia šanca ukázať zásady prišla v roku 2018. Po vražde Jána Kuciaka, keď sa naplno potvrdilo, že „naši ľudia“ si cez bôdörovcov sprivatizovali vedenie polície, aby mohli zakrývať svoje majetkové zločiny.

Jediný, kto urobil gesto a odišiel z vlády, bol minister kultúry Maďarič. V Smere sa cítil odstavený. Už nemal dôvod obhajovať podvody strany a jej obchodného jadra. Po vražde novinára sa stiahol. A napokon odišiel zo Smeru. Slušne, pred voľbami. Nie po voľbách.

Pellegrini mal (opäť) iné starosti. Dostal od Fica ponuku, aby sa presťahoval z pozície vicepremiéra na premiéra. Prikývol. Treba mu uznať, že nebol úplnou bábkou. Vynútil si odchod policajného prezidenta Gašpara. „Naši ľudia“ už nemali také pevné páky na NAKA a políciu, ako dovtedy. No

charakter politiky Smeru sa nezmenil. Predseda vlády Pellegrini mal zviazané ruky.

Akcia Woodstock

Rozviazal si ich až teraz, keď sa, zhodou okolností, nič zásadné nedeje. Len to, že éra dominantného Smeru sa skončila. A prichádza čas, keď bude skladať účty.

Líder Smeru Peter Pellegrini, podpredseda Smeru Peter Žiga, mediálny kouč Smeru Erik Tomáš a oligarchovia Smeru sa už zrazu nevidia v Smere, ale v bezpečnej vzdialenosti. Na zelenej lúke. Solidarita so slabými, ochrana chudobných, kvety vo vlasoch, svetu mier...

Túto scénu veľmi výstižne komentoval Radoslav Procházka už v roku 2016: „Musí jeb*ť, chalani, musí jeb*ť“.